

SADRŽAJ

Uvod	3
Predmet rada	4
Cilj rada	6
Metod istraživanja	8
Zaključak	9
Literatura	10

Uvod

Agresija, to je ponašanje koje se definiše kao izraz ljutnje i odbrambenog ponašanja naneto na pripadnike iste vrste. Može postojati više razloga za agresiju, to su ili da nanesu štetu, ili bol ili pokažu dominaciju. U ovom seminarskom radu obradićemo kao što tema kaže agresivnost kod dece. Videćemo kako ta agresivnost nastaje, koji su uzroci, kako se ispoljava, umanjuje i sprečavati da razne stvari utiču na agresivnost vašeg deteta.

Predmet rada

Kao što sama tema kaže predmet rada, ili sama tema je istraživanje agresivnosti kod dece. Naravno trebamo iztražiti neke teme vezane za agresivnost kod dece, tako da će mo to obraditi u nekoliko sledećih stavki.

Kako sve počinje?

Agresija se pokazuje kod dece na uzrastu od dve ili tri godine, i zna da traje nekoliko godina. Naravno ovde se postavlja pitanje kako nastaje agresija? Postoje veći broj uzroka kao sto su na primer društvo, porodica, pa čak televizija i računar.

Uticaj društva

Koliko god mi mislili da je naše dete sigurno igrajući se u parku sa svojim vršnjacima uvek se desi pa postoji neko u grupi ko iskazuje veću agresivnost tako što tuče slabije od sebe. Tada agresivnost utiče i na druge kao neka zarazna bolest tako što i drugi u želji da budu deo te nasilne grupe tuku slabije od sebe. Naravno kako bi ste to sprečili morate objasniti detetu da je to sto radi loše. Ako to ne postignete agresivnost će rasti i sve lošije uticati na vaše dete.

Uticaj porodice

Postoje različiti uticaji porodice na agresivnost dece, ali su najčešća dva uticaja i to:

Uticaj roditelja na sina jedinca ili kćerku jedinicu,

Ili uticaj braca i sesre.

Prvi uticaj je dosta zanimljiviji zbog toga sto roditelji „sina jedinca“ umeju ponekad dosta da razmaze. Tako da „on“ dobije sve što poželi, i kada se takvom detetu ne ispuni neki zahtev ili želja dolazi do onoga što najmanje želimo a to je agresija. Takvu vrstu agresije trebano umanjiti tako što tim roditeljima trebamo ukazati na njihovim greškama.

Ali kada nije u pitanju „sin jedinac“ nego su tu braća i sestre ponovo se javlja agresija. Naravno da bi se tu javila agresija potrebno je da razlika između dece dve do tri godine. Agresija nastaje preko raznih sitnih dečijih svađa, kao što su na primer: „mama uzeo mi je igračku“, ili „tata on me je udario“ i ako ne preuzmu roditelji nešto može doći i do sitne tuče. Evo jednog primera kako je reagovala jedna majka na ovakvu vrstu agresivnosti: „Ko si ti i šta si ucinila sa svojim detetom“, pitala sam sebe dok sam gledala svoju petogodišnju Sofiju koja vuče i udara svoju sestricu Emu. Kao da su je vanzemaljci uzeli pod svoje, ili sam ja negde debelo pogrešila u vaspitanju. Znam da u svakom detetu postoji jedna određena količina agresivnosti, ali jako je tesko priznati da je to „zlocasto“ dete baš vaše. Nije stvar u neprepoznavanju agresivnosti, vec šta sa tim? Sofija ima tri starija brata koji se svaki dan udaraju, tuku i rvaju. Jednom sam ih pitala znaju li neki drugi način za pokazivanje ljubavi. Samo su se nasmejali i rekli: „Ne, mama, mislimo da ne postoji.“

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com